

Mál nr. 301/2015
M og
vátryggingafélagið V1 v/ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A og
vátryggingafélagið V2 v/ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B.

Áræktur bifreiða við bifreiðaplan í Skeifunni 29. júlí 2015.

Gögn.

1. Málskot móttakið 13. ágúst 2015 ásamt gögnum.
2. Bréf V2 dags. 26. ágúst 2015 ásamt tónstilkynningu og niðurstöðu Tjónanefndar vátryggingafélaganna.
3. Bréf V1 dags. 27. ágúst 2015.

Málsatvik.

Í tónstilkynningu vegna árækturs bifreiðanna A og B kemur fram að báðum bifreiðum hafi verið ekið í vesturátt eftir Skeifunni þegar ökumaður bifreiðar A, sem ók á undan, hafi ekið til hægri áleiðis inn á bifreiðaplan og á sama tíma hafi bifreið B, sem á eftir kom, verið ekið framúr bifreið A hægra megin.

M telur að ökumaður bifreiðar B hafi brotið gegn fyrirmælum 20. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 um að aka eigi vinstra megin fram úr. Auk þess vísar M til aðstæðna á vettvangi með myndum og sviðsetningu áræktursins, auk þess sem að í framburði ökumanns bifreiðar A komi fram að hann hafi ekið mjög hægt og gefið stefnumerki til hægri áður en áræktur varð. Það hafi því almennt ekki verið nokkrar aðstæður til framúrækturs á vettvangi.

V1 gerir ekki frekari athugasemdir vegna málsins en V2 telur að báðir ökumenn eigi nokkra sök á árækstrinum og telur að það eigi að skipta sök til helminga, ökumaður bifreiðar A hafi ekki tekið hægri beygju í samræmi við fyrirmæli 3. mgr. 15. gr. umferðarlaga og ökumaður bifreiðar B hafi ekki gætt ákvæða 20. gr. umferðarlaga um framúræktur.

Álit

Ökumenn bifreiða A og B voru báðir við akstur vestur Skeifuna þegar áræktur varð. Ökumaður bifreiðar A kveðst hafa gefið stefnumerki áður en hann ók til hægri inn á bifreiðaplan en ökumaður bifreiðar B kveðst ekki hafa séð umrætt stefnumerki. Ökumanni bifreiðar A bar með vísan til 3. mgr. 15. gr., sbr. 16. gr. umferðarlaga að gæta að umferð fyrir aftan sig áður en hann tók hægri beygju inn á bifreiðaplanið auk þess sem honum bar að taka beygjuna frá hægri brún vegar. Á hinn bóginn gat ökumaður bifreiðar B ekki ekið hægra megin fram úr bifreið A nema henni væri ekið til vinstri eða að ökumaður hennar undirbyggi vinstri beygju, sbr. 20. gr. umferðarlaga. Við mat á því hvort ökumenn hafi sinnt umræddum skyldum verður að líta til þess að ákoma á bifreið A er á fremri farþegahurð bifreiðarinnar og bendir það til þess að bifreiðinni hafi verið ekið í afgerandi hægri beygju áður en áræktur varð. Þó M bendi á að árækturinn geti ekki hafa orðið án þess að ökumaður bifreiðar B hafi ekið upp á gangstétt liggur ekki fyrir sönnun slíkra atvika. Með hliðsjón af þessum aðstæðum er það mat nefndarinnar að árækturinn megi að einhverju leyti rekja til þess að ökumaður bifreiðar A hafi ekki tekið hægri beygju frá hægri brún vegar eins og honum var skylt skv. 3. mgr. 15. gr. umferðarlaga. Af aðstæðum á vettvangi verður hins vegar einnig ráðið að aðstæður til framúrækturs eru vart fyrir hendi og verður árækturinn fyrst og fremst rakinn til óvarlegs framúrækturs ökumanns bifreiðar B.

Niðurstaða.

Sök skiptist þannig að ökumaður bifreiðar B ber 2/3 hluta sakar en ökumaður bifreiðar A ber 1/3 hluta sakar.

Reykjavík 15. september 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.